

[AM2022.04.20B]

Retten i Odenses DOM - 20. april 2022 - 10-10516/2021 - 2300-89110-00035-21

Anklagemyndigheden mod T , født april 1977

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 29. december 2021.

T er tiltalt for

A

overtrædelse af Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 607 af 25. juni 2009 om forbud mod visse aggregater, Halsbånd m.v. til dyr § 4 stk. 1, jfr. § 1 (nu: Fødevarestyrelsens bekendtgørelse nr. 1749 af 30. november 2020 med note 1 om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af hunde § 65 stk. 1 nr. 1, jfr. § 4) samt dyreværnslovens § 28 stk. 1, jfr. 1 og § 2 (fra d. 1. januar 2021: dyrevelfærdslovens § 58 stk. 1, jfr. § 2 og § 3), jf. straffelovens § 89,

ved igennem flere år frem til januar 2021 dels på tiltaltes daværende bopæl, Adresse1 ved By1 og dels på sin senere bopæl, Adresse2 ved By2 , at have benyttet fjernbetjente eller automatisk virkende aggregater ("stødhalsbånd" eller lignende), der var hæftet på tiltaltes (eller hans daværende ægtefælles) hunde, og som påførte dem elektrisk stød herunder på hundene " HUND1 ", " HUND2 " og " HUND3 " (alle ...) hvorved de blev udsat for uforsvarlig behandling som påførte dem væsentlig grad af smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe;

B

overtrædelse af dyreværnslovens § 28 stk. 3, jfr. stk. 2, jfr. stk. 1, jfr. § 1 og § 2 (nu: dyrevelfærdslovens § 58 stk. 3, jfr. stk. 2, jfr. stk. 1, jfr. § 2 og § 3) samt Fødevarestyrelsens bekendtgørelse nr. 135 af 14. februar 2014 om slagtning og aflivning af dyr § 13 stk. 1 nr. 1 og nr. 2, jfr. § 6 stk. 2, jfr. stk. 1 (nu: nr. 1751 af 30. november 2020 § 33 stk. 1 nr. 8, jfr. artikel 3 stk. 1 i Rådets Forordning (EF) nr. 1099/2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet og bekendtgørelse nr. 1749 af 13. november 2020 om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af hunde § 65 stk. 1 nr. 1, jfr. § 14 stk. 2), jf. straffelovens § 89,

ved på de nedenfor nævnte tidspunkter på sin daværende bopæl, Adresse2 ved By2 , at have behandlet sine (eller sin daværende ægtefælles) hunde groft uforsvarligt med karakter af mishandling, henholdsvis uforsvarligt idet de ikke var beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst og varigt men og væsentlig ulempe, ligesom de ikke var behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, idet tiltalte på et tidspunkt i november måned 2019 ved

spark eller anden form for vold forårsagede brud på lårbenet på hunden HUND4 , hvorefter tiltalte forbød sin daværende ægtefælle at bringe hunden til dyrlæge med den følge, at HUND4 indtil omkring d. 23. december 2019, hvor ægtefællen trodsede forbuddet, gik med det ubehandlede brud (grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling);

på et tidspunkt i foråret 2020 i husets badeværelse med en lægte eller lignende slog flere tænder herunder næsten alle tænder i undermundens ud på hunden, HUND3 (grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling);

i efteråret 2020 aflivede hunden. " HUND4 ", ved uden relevant uddannelse eller autorisation at hænge den i et stykke snor i husets carport og dermed ikke skånedes den for enhver undgåelig smerte, psykisk belastning eller lidelse under aflivning og dermed forbundne aktiviteter (grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling);

i efteråret 2020 gentagne gange anvendte en ridepisk til at slå sine (eller sin tidligere ægtefælles) hunde som led i opdragelse (uforsvarlig behandling);

C

overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58 stk. 2, jfr. stk. 1, jfr. § 2, § 3 og § 18 stk. 1, jf. straffelovens § 89,

ved i en periode frem til d. 10. marts 2021 på sin bopæl, Adresse3 ved By3 at have behandlet sit hundehold uforsvarligt, henholdsvis groft uforsvarligt, og herunder ikke beskyttet dyrene bedst muligt mod smerte, lidelse, angst og varigt men og væsentlig ulempe ligesom de ikke blev behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer ligesom deres opholdsrum eller opholdsarealer, ikke var indrettet på en sådan måde, at dyrenes behov blev tilgodeset, idet

hunden " HUND2 " (...) opholdt sig i en udendørs hundegård på ca. 200 x 200 cm uden overdækning og uden adgang til ly, læ eller og tørt leje, ligesom hundens vand i vandskålen den nævnte dato var frosset (uforsvarlig behandling);

hunden " HUND1 " (... tæve) med 6 hvalpe på 6 uger opholdt sig i en udendørs, overdækket hundegård på ca. 120 x 140 cm uden adgang til læ og tørt leje, ligesom tæven ikke havde mulighed for at søge væk fra hvalpene (uforsvarlig behandling);

6 hunde (...) opholdt sig i et fyrrum i et udhus i et for lille bur på ca. 120 (l) x 80 (h) x 70 (b) cm uden adgang til tørt leje eller vand og med beskidt underlag (egen afføring), ligesom de ikke var pels- og tandplejet (grovere uforsvarlig behandling).

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf og bødestraf.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte hunde eller i det hele taget beskæftige sig med hunde for bestandig eller for et af retten nærmere fastsat tidsrum, jf. dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal pålægges at betale sagens omkostninger, herunder 89.329 kr.+ 29.797,50 kr. til dækning af Fyns Politis udgifter til Hundepension¹ for internatophold m.v. og 16.126,11 kr. til Dyrlæge¹ for medicin og sundhedsattest m.v. med fradrag af 68.000 kr., svarende til provenuet ved salg af seks hundehvalp, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 1.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne V1 og politiasstent V2 .

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Der har været fremlagt

- udateret erklæring fra dyrlæge X1
- udtalelse af 9. april 2021 fra embedsdyrlæge Louise Christoffersen, Fødevarestyrelsen, Veterinær Øst
- erklæring af 15. december 2021 fra Det Veterinære Sundhedsråd
- fotomapper

Tiltalte er straffet af betydning for sagen ved Østre Landsrets ankedorn af 28. september 2021 med fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 81, nr. 11. Prøveløsladt den 4. februar 2022. Reststraf 41 dage.

Kriminalforsorgen har den 23. april 2021 udarbejdet en personundersøgelse af tiltalte.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han fortsat arbejder som teamleder for et rengøringsfirma. Han har natarbejde og har fået en ny kæreste. Han blev fyret under Covid-19-nedlukningen. Det var hårdt at være hjemme, og han fik en depression og kunne ikke noget. Han var ikke til læge.

Retten's begrundelse og afgørelse

Tiltalte har erkendt, at der på familiens bopæl på Adresse¹ ved By¹ og senere på Adresse² ved By² var flere hunde, først af racen ... og senere også af racen ... . Han har ligeledes erkendt, at der på hans bopæl i By³ den 10. marts 2021 var 8 hunde af racen ... , en hanhund og en tæve med 6 hvalpe, samt 6 hunde af racen ... .

Vidnet V1 , som tidligere har været samlevende og senere gift med tiltalte i tilsammen 16 år, og som nu er skilt fra ham, har afgivet en sikker og troværdig forklaring om, at det var tiltalte, der købte fire stød Halsbånd fra en udenlandsk webshop, og at Halsbåndene blev brugt på fire hunde af racen ... , både mens fa-

milien boede i By1 og i By2 . Hundene havde halsbåndene på, når de var ude i haven og/eller hundegården. Når hunden gøede, vibrerede halsbåndet, og hvis hunden fortsatte med at gø, fik den stød i op til 4-5 niveauer. Hundene peb og tissede af skræk, når de fik stød. Hun har endvidere forklaret, at både vidnet og tiltalte vidste, at det var forbudt at bruge stød Halsbånd på hunde i Danmark. Tiltalte findes herefter, og på grundlag af de afgivne erklæringer om behandlingens karakter, skyldig i forhold 1, litra A, idet det dog ikke findes bevist, at stød Halsbåndene blev anvendt på netop hundene " HUND1 ", " HUND2 " og " HUND3 " .

Vidnet har endvidere afgivet en sikker og troværdig forklaring om, at det en dag i november måned 2019 bankede på døren, hvorefter hundene (af racen ...), som var i deres bure indenfor, begyndte at gø. Vidnet tyskede på dem, men da tiltalte kom ud fra soveværelset, gik hun ud til hoveddøren og talte med den, der havde banket på. Da hun gik, gøede hundene, mens hun talte med personen ved hoveddøren, holdt hundene pludselig op med at gø. Da hun kort efter kom ind i stuen igen, kunne hunden " HUND4 " ikke støtte på sit ene bagben, og det kunne drejes i unaturlige vinkler. Tiltalte ville ikke fortælle hende, hvad der var sket, men der havde ikke været andre hos hundene, mens hun var ude ved hoveddøren. Tiltalte ville ikke lade hende tage hunden med til dyrlæge på grund af deres dårlige økonomi. De gav hunden noget smertestillende. Efter nogle måneder tog hun alligevel hunden til dyrlæge, hvor den blev røntgenfotograferet og dyrlægen sagde, at lårbensknoglen var brækket. Hun har endvidere forklaret, at tiltalte havde et illert temperament og tævede hunden " HUND3 ", en ... , på badeværelset. Det var i foråret 2020, mens de boede i By2 . Hunden var på badeværelset og tiltalte slog og sparkede hunden. På et tidspunkt gik tiltalte ud og kom tilbage med en lægte, som han tog med ind på badeværelset. Vidnet var i huset, men turde ikke blande sig. Bagefter blev hun bedt om at gøre rent på badeværelset. Der var blod over det hele, selv på afløbet fra håndvasken, som var blevet smadret. Hunden lå udmattet på gulvet og var smurt ind i både blod, afføring og urin. Dens ansigt var slået i stykker, den havde blå mærker og blødte ud af munden. Hun fandt to tænder på gulvet, og dagen efter trak hun tre tænder ud af munden på hunden, da de var helt løse. Hunden kunne ikke spise de næste dage. Da " hunden HUND4 " ikke længere gav så mange hvalpe og ikke kunne sælges på grund af det brækkede ben, skulle den aflives. Hun turde ikke sige tiltalte imod, og hentede noget snor. Tiltalte bandt snoren til en bjælke til vippeporten i garagen og bandt en løkke om halsen på hunden, som han holdt i favnen. Når han slap hunden ville snoren blive strammet og hunden hængt. Hun gik ud af garagen, før han gav slip på hunden. Efter 10-15 minutter kom tiltalte ud til hende og sagde, at nu var den død. Hun gravede et hul i haven, hvor hunden blev begravet. Tiltalte har forklaret, at han købte en ridepisk, som han ville bruge til at "markere" overfor hundene. Vidnet V1 har afgivet en sikker og troværdig forklaring om, at tiltalte slog hundene overalt og så hårdt, at piskeris til sidst gik i stykker. Det skete flere gange. På dette grundlag og på grundlag af de foreliggende erklæringer om behandlingens karakter findes tiltalte skyldig i forholdene ene under forhold 1, litra b.

Vidnet Politiassistent V2 har afgivet en sikker og troværdig forklaring om forholdene på tiltaltes bopæl under ransagningen den 10. marts 2021. Forklaringen støttes tildels af tiltaltes forklaring, og i det hele af de fremlagte fotos og erklæringer, herunder om behandlingens karakter. Det findes herefter bevist, at tiltalte også er skyldig i forhold 1, litra c.

Straffen fastsættes til fængsel i 4 måneder, jf. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 607 af 25.juni 2009 om forbud mod visse aggregater, halsbånd m.v. til dyr § 4 stk. 1, jf. § 1 (nu: Fødevarestyrelsens bekendtgørelse nr. 1749 af 30. november 2020 med note 1 om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af hunde § 65

stk. 1 nr. 1, jf. § 4) samt dyreværnslovens § 28 stk. 1, jf. 1 og § 2 (fra d. 1. januar 2021: dyrevelfærdslovens § 58 stk. 1, jf. § 2, dyreværnslovens § 28 stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1 og § 2 (nu: dyrevelfærdslovens § 58 stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 2 og § 3) samt Fødevarestyrelsens bekendtgørelse nr. 135 af 14. februar 2014 om slagtning og aflivning af dyr § 13 stk. 1 nr. 1 og nr. 2, jf. § 6 stk. 2, jf. stk. 1 (nu: nr. 1751 af 30. november 2020 § 33 stk. 1 nr. 8, jf. artikel 3 stk. 1 i Rådets Forordning (EF) nr. 1099/2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet og bekendtgørelse nr. 1749 af 13. november 2020 om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af hunde § 65 stk. 1 nr. 1, jf. § 14 stk. 2) og dyrevelfærdslovens § 58 stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 2, § 3 og § 18 stk. 1.

Straffen er en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89 til Østre Landsrets ankedorn af 28. september 2021.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1.

Det har sit forblivende med reststraffen i henhold til prøveløsladelsen af 4. februar 2022.

Retten har som strafskærpende lagt vægt på forholdenes karakter og antal, samt at de er begået over en længere periode. Som formildende omstændigheder er der lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold, og at politiet ved et kontrolbesøg den 4. juni 2021 vurderede, at hundenes forhold var acceptable.

Retten tager påstand om tiltaltes beskæftigelse med hunde til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med en tillægsstraf på fængsel i 4 måneder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.

Tiltalte frakendes retten til at eje, bruge, passe og slagte hunde eller i det hele taget bekæftige sig personlig med hunde i 3 år fra endelig dom.

Tiltalte skal betalte sagens opkostninger, herunder udgifter til Hundepension¹ for internatophold samt til Dyrlæge¹.